

Ewangelia z wtorku: Eucharystia napełnia nas życiem

Ewangelia z wtorku trzeciego tygodnia wielkanocnego wraz z komentarzem. „Odpowiedział im Jezus: «Ja jestem chlebem życia»”. Zmartwychwstały Jezus czeka na nas w Eucharystii, aby dać nam życie i napełnić nas siłą, którą przekształcamy świat.

Ewangelia (J 6, 30-35)

W Kafarnaum lud powiedział do Jezusa:

«Jaki więc Ty uczynisz znak, abyśmy go zobaczyli i Tobie uwierzyli? Cóż zdziałasz? Ojcowie nasi jedli mannę na pustyni, jak napisano: „Dał im do jedzenia chleb z nieba”».

Rzekł do nich Jezus: «Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Nie Mojżesz dał wam chleb z nieba, ale dopiero Ojciec mój daje wam prawdziwy chleb z nieba. Albowiem chlebem Bożym jest Ten, który z nieba zstępuje i życie daje światu».

Rzekli więc do Niego: «Panie, dawaj nam zawsze ten chleb!»

Odpowiedział im Jezus: «Ja jestem chlebem życia. Kto do Mnie przychodzi, nie będzie łaknął; a kto we Mnie wierzy, nigdy pragnąć nie będzie».

.....

Komentarz

W Ewangelii z dzisiejszej Mszy Świętej Jezus jest przedstawiony jako Chleb, który daje życie światu. Czytając ten fragment w okresie wielkanocnym możemy sobie przypomnieć, że Chrystus żyje i że w Nim jest źródło życia. Wszystko, co wielkie i piękne w naszym świecie, wszystko, co napełnia nas siłą i sprawia, że czujemy, iż warto żyć, jest w jakiś sposób związane z Jezusem. Św. Jan mówi: „Wszystko przez Nie się stało, a bez Niego nic się nie stało, co się stało. W Nim było życie, a życie było światłością ludzi” (J 1, 3-4).

W Jezusie mamy wszystko. Z tego powodu wraz z postaciami z Ewangelii możemy powiedzieć: „Panie, dawaj nam zawsze ten chleb”. Kiedy w naszych sercach dostrzegamy jakąś pustkę lub czujemy, że brakuje nam sił, aby stawić czoła codziennej pracy... jakie wspaniałe lekarstwo mamy w

uczestnictwie w Eucharystii! Tam na nowo rozpalamy nasz zapał do życia i do niesienia światu radości ze świadomości, że jesteśmy kochani przez Boga.

Msza św. jest okazją na pozwolenie Panu, aby nas odnowił. Św. Josemaría przekazał nam swoje własne doświadczenie: „kiedy modłę się u stóp ołtarza *do Boga, który uwesela młodość moją*, czuję się bardzo młody i wiem, że nigdy nie będę się uważać za starego, gdyż jeśli pozostanę wierny mojemu Bogu, będzie mnie ustawicznie ożywiać miłość, jak u orła będzie się odnawiała moja młodość” (*Przyjaciele Boga*, 31).

Pragniemy, aby ta witalność, którą daje nam Pan, nie była w nas zamknięta, ale aby przepełniała nasze codzienne czynności i spotykanych w ciągu dnia ludzi. W tym celu zostawmy na ołtarzu to,

czym się zajmujemy: projekty, plany, troski. Pan to przyjmie i uczyni swoim. Wtedy nie będzie to już czymś czysto ludzkim, ale dzięki działaniu łaski stanie się pokarmem dającym życie światu.

Rodolfo Valdés // Zdjęcie: Yan Krukov - Pexels

pdf | dokument generowany
automatycznie z [https://
dev.opusdei.org/pl-pl/gospel/
wtorek-3wielkanoc/](https://dev.opusdei.org/pl-pl/gospel/wtorek-3wielkanoc/) (07-08-2025)